

A. J. 1884.

Det R. - Nord. Revy 1885-1919

„Det Kjøbenhavn der kommer“

eller

Sommerrevuen 1884.

I Kommission hos Wilhelm Hansen.
KJØBENHAVN.

1/2

1/2

Ondt for Tænder.

Moderato.

Mel.: „Der schöne Nicolaus.“

N° 1. *ff*

Led. *Fine.*

1. Pi - ge.børn, læg Jer vel paa Sin.de, Er der med Tan.den lidt i Vej'n,
 2. En Jour.na.list, der skrev om Madsen Af vo.res Rigsdags Ko.ry.fæer,
 3. Naar man en Bor.ger vil be.drø.ve, Nævner man blot hans Ma.gl.straf.

Kjen.der man ik.ke Ven fra Fjen.de, Men blier u.pas.se.
 Hav.de nok nær faat en paa Ras.sen, Da han en Lol.lik
 Im.mer.væk læ'er den sig be.do.ve, El.lers den læ.ber

lig og klein! Der.af kom.mer det jo saa tidt a',
 kom for nær. i vor Pres.se der er vist nok, der
 rent gras.sat! Den bær Nag til En.hver, der byg.ger,

Dem „Berliner Leierkasten, Szenen, launige Lieder und Couplets etc.“ entlehnt. Mit Erlaubnis des deutschen Original-Verlegers, Wilh. Horn in Berlin abgedruckt.

rit.

Man paa sine - gen Me - ning slaar lidt a', Og si - ger Nej til
 Sta - dig maa en Be - tjent ha' til Væg - ter, Sæt at han mø - der den
 Kap - per de grønne Træer, naar de skyg - ger; Men naar paa Al - ting

a tempo

Høj - res Mid - dag! Gaa og væ - re Klud, Ih da go - de Gud!
 Ier - de Dok - tor! Pok - ker staa for Skud! Slaar han, maa ved Gud
 Drøvde tyg - ger, De - res Ho - ved. brud maa ha' skær - pet Lud:

p

mf *Kor*

Saa - dan en Tand maa træk - kes ud! Gaa og væ - re Klud,
 Al - le hans Vis - doms - tæn - der ud! Pok - ker staa for Skud!
 He - le Ge - bis - set maa skam ud! De - res Ho - ved. brud

p

mf

Ih da go - de Gud! Saa - dan en Tand maa træk - kes ud!
 Slaar han, maa ved Gud Al - le hans Vis - doms - tæn - der ud!
 maa ha' skær - pet Lud: He - le Ge - bis - set maa skam ud!

D. C. al Fine.

Adamine's Kjærestes.

Allegro non troppo.

Mel: „Les Volontaires“ af O. Métra.

No. 2.

Judie Jockumsen.

1. Da jeg fra Tyd-sken gik, En Bød-ker-
 2. Den næ-ste, som jeg fandt, Det var en
 3. Den tre-die var en mør The-a-ter-

svend jeg fik, Han ha'-de en Ge-stalt, Saa jeg i
 Lieu-te-nant Af en for-blommet Slags, Men ham jeg
 di-rek-tør, Hos ham jeg læn-ge gik Og lær-te

Stå-ver faldt, Men Bød-ke-ren min Haand Kun bandt med
 fu-red strax, For tæn-k i Dag-mar han Bag Frem-med-
 Dra-ma-tik, Han var saa yn-dig from, Til han til

tya-de Baand, For-ny-lig fik den Flæs En Skra-e løs!
 lo-gens Rand Paa Ci-ga-ret-ter røg, Saa Folk sa'e „Føj!“
 Sles-vig kom, Hvor han paa Bis-mareks Bud Blev snart heldt ud!

f

Af Me - stren fik et Spark han ag - ter - i, Det
Og mens Mu - si - ken saa paa No - der - ne, Han
Der - ne - de tjen - te han Mo - ne - ter, men Med

kan man kal - de Svi - ne - slag - te - ri, Men
sad og spyt - ted dem i Hoe' - der - ne, Jeg
S K sta - ve - de han Pe - ter - sen, Og

da han saa sa'e „In - gen Tu - borg mer!“ Jeg
si - ger, maa jeg ba - re vr - re fri For
Tyd - sker - ne kom li - ge - strax paa Spor, At

luc - ket out den Ka - ve - ler!
den Slags Spyt - te - gjø - ge - ril!
det var et u - var - digt Ord!

Må Bollerups Sværmeri.

Mel: af „Abesatten“¹⁴

Andantino.

N° 3.

Musical notation for the first system, featuring a treble and bass clef with piano (*p*) and sforzando (*s*) markings.

Musical notation for the second system, including lyrics for four variations.

1. Mens Al - le An - dre so - ve i
 2. Hvor of - te har jeg ik - ke, naar
 3. Ved Skrams Ju - bi - læ - um jeg
 4. The - a - tret som ik - ke kan

Musical notation for the third system, including lyrics for the continuation of the piece.

Lo - ge Num - mer fem Jeg sid - der og ven - ter paa E -
 Hu - set var lidt spredt Sat paa min hal - ve Plads og Sol -
 sad og grun - ded' paa, Hvor - naar han har tænkt sig det
 Ron - kur - ren - ce live For - by - der de Styk - ker, som det

mil skal kom - me frem, Jeg tæn - ker saa of - te, Ak
 da - ter - løj - er set, Det gaar hver an - den Af - ten Og
 hun - dre - de skal staa Han reg - ner lidt hur - tig Men
 ik - ke selv vil gi'e. Jeg tæn - ker saa of - te, At

det er vist en Skam! Min Her - re! O De ved ej, hvor jeg
 det er dog en Skam! Men O - laf! Gud, De ved ej, hvor jeg
 det er in - gen Skam! Men Pe - ter! Gud be - va - res, hvor jeg
 det er vist en Skam! Men Ram - mer - her - ren! Gud, hvor jeg dog

el - - - sker ham!
 el - - - sker ham!
 el - - - sker ham!
 el - - - sker ham!

En Vise om Ingenting.

Mel.: „Kuss-Walzer“ af Joh. Strauss.

Allegretto.

N° 4.

1. Ja, hvor Ti - den har travlt, Hil - le - mænd!

2. Og de Mo - der, som den - gang var Skik!

3. Og - saa den - gang var man mu - si - kønsk,

4. I The - a - te - ret har vi en fri

Man er snart in - te meer med paa den, Husk i

Al - le Da - meri Dy - ne - vaar gik, De var

Jo - han Svend - senskog Bal - du - in Dahlsk! Sel - ve

og mærk - vær - dig Bil - let - in - du - stri! Man kah

Fi - re og fiirs fik man Skjænd, Naar man in - te lod

snæv - re fra Top og til Taa, Ved De hvad, den var

Ru - binstein sa'e jo: Hæng i! Das ist gut mit den

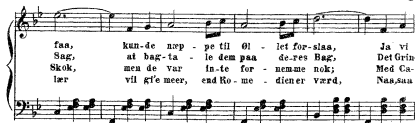
faa dem i Øst og i Vest Ja, saa - gar ved den

Alt vis - ne hen. Og den Smu - le man den - gang ku'

stram at gaa paa. Og skjændt det er en vo - ve - lig

viel Har - mo - ni. Af Lo - ca - ler vi hav - de en

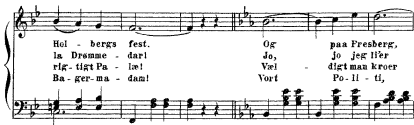
ma - le - de Hest! Naar man blot i Gros - se - rer Sa -

faa, kun-de næp - pe til Øl - let for-slaa, Ja vi
 Sag, at bag-ta - le dem paa de-res Bag, Det Grin-
 Skok, men de var in-te for - nemme nok; Med Ca-
 lær vil g'le meer, end Ro - me - diener værd, Naa,saa

blev jo saa - gar bedt til Gjæst, U - den Mad, ved en
 ag - tig-ste var dog, de bar En Tour - nu - re å
 sl - no det gik in-te, Næh! Vi sku' ha'e os et
 gaar man,skjøndt det er en Skam, Ba - re ned til en

Hol - bergs fest. Og paa Presberg,
 la Drømme - dar! Jo, jo jeg li'er
 rig - tigst Pa - læ! Væl - digt man kroer
 Ba - ger - ma - dam! Vort Po - li - ti,

det var der, Au - di - tø - ren, blev af Rigs - da'en
 Un - ge Pl'er, Gam - le Ro - ner, der gaar op i
 Sig og troer at man dro - ner i Syv, ot - te
 Kan ei li'e dis - se Sjøv - re, de gaar svært paa

heldt paa Dø - ren, og saa fik han in - gen - ting! *f*
 bar Bal - lo - ner, og saa er der in - gen - ting!
 Mil - li - o - ner, og saa faaer man in - gen - ting!
 Lar der - ov - re, Men de gjør dem in - gen - ting!

Den glade „Variété“

Mel: „Der kreuzfidele Kapferschmid“ af Peter

Allegro.

No. 5.

f *mf*

1. Jeg
Judic-Jochumsen 2. Men
3. 1

er en flot Va - ri - é - té, som De vel nok kan
hvor - for skal man ro - lig staa og la'e sig fløi - te
æg - te Dand.ser - in - de Stil jeg skær, en del - lig

see; I Ravns - borg, Ki - sten, Bon - le - vard med
paa? Jeg la - ved mig et nyt Ta - lang og
Ril; Med Fat jeg dand.ser som Hans Bech, er

Storm jeg Mæng - den ta'er! I Fir' og firs os
op paa Li - nen sprang. Jeg svæ - ver med Be -
kjæk men in - te fræk! Jeg al - drig fik en

Lo - ven bød en Tour paa Vand og Brød, Naar
 hæn - dig - hed, og naar jeg fal - der ned, Saa
 Brum - me - tour i Po - li - ti - ets Bur, Som

vi var fræk - ke og sang Dansk og ik - ke Va - ter -
 er det jo saa klart som Tyll, at det er E - strups
 den - gang de en væl - dig Klo i Klu - ben Ve - nus

Tales:

lansk. Skjøndt vi tog Entré fik vi dog dygtigt paa Tallerkenen af Publikum. Naar vi med
 Gellüffigkeit begyndte at anfange auf Deutsch, blev de fløitende gale, og accompag -
 nerede os med:

Skyld. De kan tro, jeg kan ta'en langs ad Langelinie, san det vækker Ascension. Jeg siger
 liv'e som Leitnanterne: Det er deilig at blive i Linien, til man falder for Aldersgradsen.

sto! Nu gaar jeg paa'en med krum Hals, jeg danser i Øst og Vestberg, Gade op og Gade
 ned til forskellige Prieer. De kan troe jeg er inte billig, naar jeg gi'er „Red Toldboden
 steg en Matros i Land.“

flöites

Fine.

D. S.

Tyroler-Vise.

Allegretto.

№6.

f *mf*

1. Hvis De vil ha' det,
2. Djal selv er e-gent-lich
3. Min Fa'er er Dok-tor
4. For Mo'er er det en

(Jodler.)

skal djal fa'e Und
født po Tysk, Men
und Ju-rist, Han
gru-lich Stoss, For

(Jodler.)

ma-le min Fa-mi-llie a!
fa-ler ock-so Søn-der-jysk.
stüt-zer en So-cl-a-Hst.
hun er näm-lich in-Gen „Goos!“

Arrangementet er Wilhelm Hansens Forlag og Eiendom.

8913

(Jodler)

5.

Af mine Fættene en Snes
Blef masede i Femte Kreds.

6.

So blef de Alle gnafene,
Som „Røsterne fra Grafene.“

7.

Min Ven er Venstre -Randidat,
Og han staar pø en sctoor Plakat!

8.

Og denk Dem bare, sikken Svir,
Hvis han blef saadan En som Trier.

Det er Løgn!

Moderato.

Mel: „Dir Aas kenn ich“

N° 7.*ff*

1. Man
2. Og
3. I

skri-ger op og gjer Staa-hej, det er vor Tids Pa - ro-le Man
naar der hol-des Grundlovs-fest af fi-re, fem Par-ti-er, Strax
Ti-vo-li man Aar for Aar Ter-ræ-net sunket for-skjøn-ner, Men

tror, det er den sikke Vej til lidt Pro-fit at ho-le. Naar
Bla-de-ne gjer gru-lig Blæst, med Rjøm-pe-tal de skr-l'er. I
det er mær-ke-ligt, de faar, kun hvad der godt sig løn-ner. En

Bjø-ren-bak paa halv Stangkun Sit Ron-ge-flug be-nyt-ter! Naar
Pro-ces-sion maa Al-le gaa, og for at und-gaa Hul-ler, Saa
Gyn-ge har de byg-get op, som Folk kan ful-de ned af, Som

Rigs-dags-man-den brug-er Mund, Og gaaer om-kring og
ta'er de med, hvad de kan faa, Om og-saa det er
højt naaer til St. Bern-hards Top—Og det bliver Ras-sen

spyt-ter De troer, at de har Statskønp-gjort ^{tales:} (Det er sku Løgn)
Nul-ler! Men hun-dred tu-sind i hvert Tog (Det er sku Løgn)
fed a'l Men kal-de Rut-sche-ba-nen flot? (Det er sku Løgn)

ff

Fine.

En Halvdød.

Moderato.

Mel. af Op. Prinds Methusalem af Joh Strauss

N° 8.

- mf*
1. I de go - de gam - le Da - ge
 2. Jeg med Barn og Ro - ne gik paa
 3. Al - le Vogn - mænd raab - te: Sku' de
 4. Jeg, som treds - sinds - ty - ve Aar nu

ha' - de vi en Strand - vei har de sag - tens
 Vei - en, ik - ke Spor af Spor - vogn var at
 Hval - pe naar dam - pe a' med vor Pro - fit saa
 tæl - ler, og som før var gan - ske godt i

hørt hvor al Stø - vets Vei man kun - de
 see, ind - til plud - se - lig vi un - der -
 flod? naar vi kjør, lidt hur - tig ud til
 Stand, nu des - væ - re jeg til Ven - stre

va - de naar man ei var alt for o - ver -
 nel - en Paa en Skin - ne krav-led al - le
 Schwal-be, Dam - per vo - res He - ste lîe - saa
 hel - der, skjendt jeg fød - tes som en høl' - re

kjært; men det var de fle-ste Folk,der tra-ve-de, Galt af-
 Tre. Bar-net ma - stes,Ko-nen og -saa, Gud-akelov; Selv jeg
 godt. Al - le Bla - de skrev til Skræk for Læ-serne; Nu kan
 Mand. I mit Liv har jeg kun haft af Dam-penSorg, Paa halv

sted de al-le sam-men kom, Dengang man vor pæ-ne Strandvei
 laa paa Hyggen og sa'e Føl! Det er dog for galt,mangl'er de
 la - gentingstaa længer frit! De kjør, paa og flaarGrosse-rer.
 an - det Beenjehumper frem. Tænkfor SpøgsSkydts'er man ud til .

la - ve-de Sporen - stregs til Skin-ner-ga-de om.
 Rud-ske Lov at la'e He - ste - ne gaae op i Røg.
 Næ-ser-ne, som der stik - ker ud af hvertStak-it.
 Klampenborg, og saa er man død,naarman gaar hjem.

Friervise.

Tempo di Polka.

Mel.: „Ohn' å Probe gait es nisch“
 Refrain: „Viel Geschrei und wenig Wolle.“

N^o9.

Mad. Bollerup. 1. Min Her - re hvor - for
Didriksen. 2. Jeg seer med Sorg og

staar De der og ser saa gridsk paa mig. I - fald De ik - ke
 Ru - el - sen, at Du er lie - saa kold Som et Glas Is fra

strax la'r vær saa ren, der jeg min Vejl (*Did*) Jo pytl Naar først jeg
 Tru - el - sen, mens jeg er lut - ter Moll. Er Me - nin - gen at

hol - der op skal Him - len fal - de ned Min e - gen sø - de
 pu om pu jeg skal min Af - sked ta'e? Nej bliv min Chef Du

De spanske Trak-Tatere.

INTRODUCTION.

F. Jørgensen.

No. 10.

rall. - - - Her skal de see, det er nu den

span - ske Tour - nē; det va. red læn - ge nok ka' skee, før vi fik

Kra - tis En - tree. Nu er vi drag - ne mod Nord for at væ - re

gla - de i Chor, og vi med Ga-stagnet-ter, Doh-ner-vet-ter!

vi-ser at vor Fryd er stor. De spanske

Pi - ger hver Som-mer hi - ger fra Spanlens Ri - ger til Ge-fions

Ø - en. Saa snart vi kan 'et, vi ta'er paa Lan - det og gaaer i

Van - det i Peb-ling - søen. Vi Klipfisk

gna-sker og tøm-mer Fla-sker af super-fiin Spa-ni-o-lervin;

Her vi dem al-le faar for det Halle, Ja de-li-kat, Ja

de-li-kat og høist pro-bat er Taubers-Ha-ges

ny Trak-tat! Her tør-ster ei man-paa hver en Vei, man faar Øi fra

Hel-mann og Carlsbergs Fa'er. Man la'er det va-re Hazardspil

fa-re og spiller ba-re Jockey-bil-lærd!

Nr. II. Hvad der kilder.

Melodie af Wilhelmi.

1.

Naar man som stor Person i
En Rigsdag med Ballon i
Gi'er Venstres Ciceron i
En Seng af bar Maho'ni,
Til Højremænd man klapsar,
Med Venstremænd man snapsar,
Men ligegodt forvilder
Man sig til Hoffets Gilder
|: Det er dog det, |: der kilder.

2.

Hver Stormand og hver Snob, de
Nu hædre for hans Krop, thi
Ham putter i Galop de
Ind i det ny »Panopti«;
Naar, som forvoxet Bøste
Han der kan Folk forlyste,
Den Luks sig strax indbilder,
At Vennerne det driller —
|: Og det er det, |: der kilder.

3.

Se Dijnphna var der Fut i,
Hvis De var der, saa ku' De
S'gu sejle hvert Minut i
Det bare Tutti-frutti.
Med Varna maa de dele —
Et Kors-Tog er det Hele
Og let man Tiden spilder
Naar man har Ordens-Griller —
|: Og det er det, |: der kilder.

4.

Paa Gardens Ekserserplads
Fik Højre sit Passer-Pas;
I Regnevej man der sla's
Saa man bli'er mer og mer nass.
Man nok vil Venstre hæmme,
Men Stemmerne bli'er hjemme,
For nødig Højres Piller
Med vaade Fødder stiller —
|: Og det er det, |: der kilder.